

ud, kunde det maatte være rigtigt, at man med Henſyn til Snekafſtningspligten for Kolteholdet ogſaa medregnede Kvinder. Men man mente det ikke ſaadan, da Sagen var til Forhandling her, og det fremaaar klart af Landſtingets Betænkning, at Landſtinget ikke har ment, at Kvinder ſkulde medregnes. Men i ſaa Tilfælde vil det være rigtigt, at der indſtydes efter Ordet „faſte“ Ordet „mandlige“, ſaaledes at der kommer til at ſtaa: „foruden mandligt Thynde ogſaa andre faſte mandlige Medhjælpere“. Saa er det i alt Fald meget klart, at Kvinder ikke medregnes. Endelig har Landſtinget udſtemt de andre Beſtemmelſer, ſom her i Tinget bleve ſatte ind om Regulativernes Afſattelse. Heller ikke i den Henſeende tror Flertallet i Udvalget det rigtigt at følge Landſtinget og foreſlaar derfor under Nr. 3, at der ved Udarbejdelsen af Regulativerne ſkal iagttages, „at der paalignes hver fuld Tønde Hartkorn (eller dertil ſvarende Vharningsaſſurance eller Koltehold) den ſamme Snekafſtningsbybdeſe.“ Det vil jo ſige, at man paa Skalaen, hvorefter Snekafſtningsbyrden ſkal fordeles, ikke maa gøre ſtørre Stigninger end 1 Tønde ad Gangen. Man kan efter denne Beſtemmelſe fordele ſaa fint, man vil, men man kan ikke gøre ſtørre Stigning end 1 Tønde ad Gangen. Maatte vil man ikke ret mange Steder og maatte ingen, finde paa at gøre ſtørre Stigning. Naar man nu gør Snekafſtning til at være en kommunal Sag og gør Byrden til at være en reel Byrde, og der ſtaar i § 5, at Snekafſtningsbyrden ſkal fordeles blandt andet i Forhold til Hartkornet, ſaa er det meget muligt, at man ingen Steder vil finde paa at gøre ſtørre Spring end en Tønde, men det er ſikkert nok, at man ikke noget Steds bør tage ſtørre Spring ad Gangen, og derfor kan det i alt Fald ikke ſtåde, at det bliver ſat ind i Lovforſlaget. Det tilſvarende Forſlag, ſom blev vedtaget ved 3dje Behandling af Sagen her, bandt endnu lidt haardere. Der var det beſtemt, at der under 3 Tønder Hartkorn ſkulde fordeles paa hver 1/2 Tønde Hartkorn. Da Landſtinget ønskede ſaa lidt bindende Beſtemmelſer i den Henſeende ſom muligt, have vi troet at kunne imødekomme Landſtinget i ſaa Henſeende ved at lade Beſtemmelſen om, at man ſkal fordele paa hver 1/2 Tønde Hartkorn under 3 Tønder, falde. Selvfølgelig efter vort Forſlags Redaktion kan man fordele paa halve Tønder, paa Skæpper, om man vil, men man kan kun ikke gaa til ſtørre Stigninger end 1 Tønde ad Gangen. Saa har Landſtinget forandret Beſtemmelſen i § 7, angaaende Skovſtyldens Snekafſtningspligt. I det oprindelige Lovforſlag var der foreſlaet, at Skovſtyld kun ſkulde

ſvare halvt mod Ager- og Engſ-Hartkorn. Folketinget vedtog enſtemmig efter enſtemmig Indſtilling af Udvalget — i alt Fald var det enſtemmig ved 2den Behandling — at Skovſtyld ſkulde ſvare lige med Ager- og Engſ-Hartkorn. Landſtinget har nu vedtaget, at det iagen ſkal ſættes ned til kun at ſvare halvt, og ſtøtter det ſærlig paa 3 Grunde. Jeg ſkal kortelig omtale diſſe. Flertallet i Udvalget nægter ikke, at diſſe Grunde kunne have nogen Bægt, men vi kunne dog ikke tillægge dem afgørende Betydning. Den første Grund er den, at der ſtaar i Lov om Hartkornſubſigningen af 20de Juni 1850, § 21, at Skovſtyld fremtidig ſkal tage Del i alle kommunale og offentlige Byrder, halvt mod Ager- og Engſ-Hartkorn, og ſaa mener Landſtinget, at naar det ſtaar i denne Lov, vil det ikke være rigtigt her at beſtemme, at Skovſtyld ſkal taae Del lige med Ager- og Engſ-Hartkorn. Men denne Indbending kan man ikke erkende har nogen videre Bægt. Hvis vi ikke maatte vedtage noget i de nye Love, ſom ſted imod de gamle Love, kunde vi ligesaa godt indſtille vort Lovgivningsarbejde, ſaa meget mere, ſom vi jo efter, hvad der kom frem, da vi havde Foreſpørgſlen til den højtærede Konſeilspræſident om Lovſprogets Renhed for, juſt ikke har vor Eſtrik i Redaktionsarbejde, ſaa hvís de nye Love i eet og alt ſkulde ſtemme med de gamle, var der ingen Grund for os til at befatte os med Lovgivningsarbejde. Denne Indbending kunne vi alſaa ikke tillægge nogen afgørende Betydning. Den anden Grund, Landſtinget ſtøtter ſig til, er den, at Skovſtylden hviler ſaa overmaade ulige paa Skovene; men det gør Ager- og Engſ-Hartkorn ogſaa paa Ager og Eng. Det er meget muligt, ja vel endogſaa ſikkert, at Skovſtyld hviler mere ulige end Ager- og Engſ-Hartkorn paa Grund af, at der er foretaget adſtillige Forſkydninger af Skovſtylden, adſtillige Transaktioner med den, hvorved man har flyttet Skovſtylden fra den ene Skov over til den anden, ophobet den paa en Del Skove, hvorimod andre til Dels eller helt ere bleve frie. Men naar der er Tale om at ſlaa det Forhold faſt, hvori Skovſtylden ſkal deſtage i Byrderne i Forhold til Ager- og Engſ-Hartkorn, forekommer det os heller ikke, at man kan tillægge dette Moment nogen afgørende Betydning. Det har ſin Betydning, naar der er Tale om at fremføre Grunde for at gaa til en ny Skyldſætning af Skovene, hvad der for Reſten er blevet udtaalt Ønſte om i Landſtinget, og i Parentes ſkal jeg bemærke, at var der Udfigt til, at vi i en nærmere Fremtid kunde opnaa en ny Skyldſætning af Skovene, kunde jeg godt gaa med til, at Skov-